U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **A. P.**, zastoupen Mgr. Tomášem Pelíškem, advokátem advokátní kanceláře Pelíšek, Navrátil & partneři, v. o. s., se sídlem Brno, Bašty 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 4. 2005, č. j. 24 Az 443/2004 – 24,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podanou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 4. 2005, č. j. 24 Az 443/2004 – 24, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o neudělení azylu žalobci podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a zároveň rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Krajský soud po provedeném řízení dospěl ke shodnému závěru jako žalovaný, totiž, že žalobce nebyl v zemi původu pronásledován za uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu a ani nemohl mít odůvodněný strach z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) téhož zákona. V průběhu správního řízení žalobce neuvedl žádný konkrétní důvod, který by u něho mohl vést k aplikaci ustanovení § 14 zákona o azylu (k udělení tzv. humanitárního azylu).

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě předložil spis spolu s kasační stížností k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Dříve než Nejvyšší správní soud mohl o kasační stížnosti rozhodnout, vzal stěžovatel podáním, které bylo osobně podáno u Nejvyššího správního soudu dne 18. 4. 2006, svou kasační stížnost výslovně zpět. Jeho podání je výslovně nadepsáno jako zpětvzetí kasační stížnosti s odkazem na § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel uvádí, že podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, přičemž po důkladném zhodnocení své stávající osobní situace se rozhodl, že podanou kasační stížnost bere zpět a dovoluje si požádat Nejvyšší správní soud, aby ve smyslu § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o podané kasační stížnosti zastavil. Podání je stěžovatelem vlastnoručně podepsáno.

Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje z hlediska svého obsahu pochybnosti o tom, že jím stěžovatel požaduje ukončení řízení o jeho kasační stížnosti zastavením, Nejvyšší správní soud tímto usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., řízení zastavil.

Za této procesní situace nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu